

راز رویشلمو بر صورت از دید امام‌المصادقه(ع)

۲۶ بهمن ۱۳۹۴ ساعت ۲۱:۲۵

امام صادق(ع) فرمود: پس اگر مرد است، مو به روی او می‌رویاند که علامت مردان و موجب عزت است، مو به روی او می‌رویاند که علامت مردان و موجب عزت ایشان است که به آن از حدّ طفلان و شباهت زنان بیرون می‌رود.

امام صادق(ع) فرمود: پس اگر مرد است، مو به روی او می‌رویاند که علامت مردان و موجب عزت ایشان است، مو به روی او می‌رویاند که علامت مردان و موجب عزت ایشان است که به آن از حدّ طفلان و شباهت زنان بیرون می‌رود؛ و اگر زن باشد، رویش از مو پاک می‌نماید تا حُسن و نضارت(۱) و طراوتش باقی مانده و موجب میل مردان به سوی او گردد، و به این جهت نسل انسان منقرض نگردد و نوع ایشان محفوظ باشد.

عبرت‌گیر ای مفضل در انواع تدبیر در این احوال مختلفه که برای انسان بعمل می‌آورد، آیا ممکن است که اینها بی‌مدبری بعمل آید؟ اگر خون در رحم به جنین نمی‌رسید خشک می‌شد مانند گیاهی که از بی‌آبی خشک شود.

و اگر در هنگام کمال او درد زاییدن او را از رحم تنگ بیرون نمی‌کرد، همیشه در رحم مانند زنده‌ای که در گور باشد می‌ماند.

و اگر بعد از ولادت شیر برای او بهم نمی‌رسید، یا از گرسنگی می‌میرد یا غذایی می‌خورد که ملایم بدن او نباشد و بدنش به آن اصلاح نیابد.

و اگر هنگام احتیاج به غذای غلیظ، دندان برای او نمی‌رویید، خاییدن غذا او را ممکن نبود و فرو بردن بر او دشوار بود.

و آن شیر اگر همیشه غذای او می‌بودی، بدنش محکم نمی‌شد و اعمال شاقّه از او بعمل نمی‌آمد، و ایضا بایست مادر همیشه مشغول تربیت او باشد و از تربیت سایر اولاد بازماند.

و اگر ریش بر روی او نمی‌رویید، همیشه بر هیئت کودکان و زنان می‌ماند و او را جلالتی و وقاری که مردان را می‌باشد بهم نمی‌رسید.

مفضل گفت: ای مولای من! دیده‌ام بعضی از مردان را که بر آن حالت می‌مانند و ریش بر نمی‌آورند تا پیر می‌شوند، چه حکمت

حضرت فرمود که: این بواسطه آنچه که دستهای ایشان پیش فرستاده و خدا ظلم کننده نیست بندگان خود را. (۲)

مترجم گوید که: شاید مراد آن باشد که کرده‌های پدران ایشان سبب آن می‌شود که در اولاد ایشان این آثار ظاهر گردد برای عبرت مردم، و حق تعالی اولاد را عوضی کرامت فرماید با آنکه بر خدا بعد از نعمت، ایجاد حسن صورت لازم نیست، و از عدم آن جوری لازم نمی‌آید. و محتمل است که مراد آن باشد که چون حق تعالی به علم کامل خود می‌دانست که از ایشان اعمال قبیحه صادر خواهد شد، ایشان را بر این حالت خلق کرد.

پس فرمود که: کیست آن مترصد احوال انسان است در هر حال و به آنچه مناسب اوست به او می‌رساند مگر آن خداوندی که او را از سرای عدم به ساحت وجود آورده و متکفل مصالح او گردیده، اگر اشیاء به اهمال و بی‌مدبری بر این نظام و نسق تواند بود باید که تقدیر و تدبیر باعث اختلال امور گردد، و این سخن در غایت رسوایی و بطلان است و دلیل جهل گویند آن است و هر ذی عقل می‌داند که از خلاف تدبیر، انتظام نمی‌آید، و تدبیر موجب اختلال امور نمی‌شود (خدا بلندتر است از آنچه ملحدان می‌گویند بلندی بسیار) (۳)

مترجم گوید که این سخن را به دو وجه تقدیر می‌توان کرد:

اول، آنکه هرگاه اشیاء به اسبابشان منوط و مربوط نباشد و چنین نظامی بدون تدبیر بعمل تواند آمد، پس جایز است که تدبیر موجب رفع انتظام و مزید اختلال گردد، و این مخالف مقتضای عقول کافه خلق است که بنای امور خود را بر تدابیر می‌گذرانند و موجب انتظام احوال خویش می‌دانند.

دوم، آنکه عقل حاکم است به آنکه آثار امور متضاده و متناقضه مخالف یکدیگر می‌باید باشد، چنانچه آب و آتش چون در صفات ضد یکدیگرند آثارشان مخالف یکدیگر است پس هرگاه عدم تدبیر موجب انتظام گردد، تدبیر که نقیض آن است باید موجب اختلال باشد.

۱- شادابی.

۲- سوره انفال آیه ۵۱.

۳- سوره اسراء آیه ۴۳.

کتاب دانستنیهای شگفت انگیز خلقت - ص ۲۲

ترجمه علامه مجلسی منبع: تسنیم

